

Anna Grossman, Wiesław Zajączkowski, Wojciech Piotrowski

Biskupin, gm. Żnin, woj. bydgoskie.
Stanowisko 2a

Informator Archeologiczny : badania 17, 63

1983

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

WIEŚNIA STARA, gm. Żelazków
woj. tarnobrzeskie
Stanowisko 2

patrz paleolit i mezolit

BIAŁA, gm. Krasnostaw
woj. chełmskie
Stanowisko 1 i 2

patrz wczesne średniowiecze

BIAŁY STARY, gm. Śmigiel
woj. leszczyńskie
Stanowisko 31

patrz neolit

BISKOWICE, gm. Krzyżanowice
woj. katowicka
Stanowisko A

patrz neolit

BISKUPIN, gm. Żnin
woj. bydgoskie
Stanowisko 2a

Państwowe Muzeum Archeologiczne
w Warszawie

Badania prowadziła mgr Anne Grossman przy współudziale
mgr. mgr. Wiesława Zajaczkowskiego i Wojciecha Piotrowskiego
Finansowało PMA w Warszawie. Szósty sezon badań.
Stanowisko wielokulturowe - kultura amfor kulistych,
kultura iwieńska /obecnie badano - tzw. kraal/, kultura
kużycka, wczesne średniowiecze.

Stanowisko 2 a położone jest na wyraźnie dominującym nad otoczeniem wzniesieniu o kształcie wydłużonym z południa na północ. Jest to forma polodowcowa, a ściślej stwierdzono istnienie osadów typowych dla form typu kumowego.

Badania miały na celu naukowe zweryfikowanie prac prowadzonych na tym stanowisku w latach 50-ych. Chodzi o stanowisko wczesnobrązowe - tzw. kraal, który postanowiono zrekonstruować i udostępnić zwiedzającym.

Założono cztery wykopy /10 x 5 m/ usytuowane wzdłuż linii przebiegającej ze wschodu na zachód z 75° odchyleniem do północy. Uzyskano w ten sposób profil o długości 41 m i głębokości do ok. 3,5 m ukazujący przebieg wszystkich warstw na zboczu od niemalże najwyższego punktu wzniesienia aż do jego podstawy. W trakcie badań udało się wyróżnić wczesnobrązowy rów na krótkim, 5 metrowej długości, odcinku. Jego charakter i wiek /przełom I/II okr. ep. brązu/ określono na podstawie znalezionego w nim materiału archeologicznego, na który składały się fragmenty naczyń kultury iwieńskiej, kości zwierzęce oraz muszle szczeżui. Jednocześnie badania nie wykluczyły możliwości istnienia dwóch systemów rowów /jaki odkryto podczas badań w latach 50-ych/, a być może nawet śladów palisady.

Materiały znajdują się w PMA w Warszawie.

Badania będą kontynuowane.